

Könnyed őszi dal

Gábor öcsémnek

*Helyben vándorolnak a fák,
gyökér közt rejtező hazák
nem engedik lépni őket.
Szeleket küldj: fanyűvőket,*

*mákgubóban homokórás
játzmát űző, égi őrjás!
Árnyékból megácsoltad
járókámat, kicsúfoltad*

*akarásom — semmit se ér;
tavaszra nyár jön, őszre tél.
Tavaszra nyár és őszre tél,
parancsolj rám, de mit sem ér,*

*könyöröghetsz is: csönd legyen,
érett perceim csörgetem;
mákgubóban hajdanvoltom,
hangolom köldökzsínórom.*

*Tündöklő öledbe ugrom,
Napdegesz körte a bugyrom,
tejfogamat őrzi méhe,
leszórom a tél elébe.*

*Világíts a délelőttel,
szomor orrom eget öklel,
mellem mossa felhőronggyal
dévajkodó kamasz angyal*

*A szeretőm hogy ha ködből,
én meg akkor bazaltkőből.
Dérhorzsolta, rozsdáette
őszirózsa vérző teste,*

*szökik hője, nagyon fázom;
hagymaszáron pikulázom,
hogy ha zabál mohó féreg,
ébresztem a messzeséget.*

*Diót és átkot ont a kert.
Belemered az esővert
tájba két puskacső szemem,
sorsom: hallgatni szüntelen*

*rajta a rozsdá hogy morog.
Elhagytak mind a jó borok,
hajam sárban szertemászik,
oda, hol tulipánság alszik,*

*álmodván: a tavasz kihajt
szívükből egy postásduda rajt;
neszt lopni fülem odanő,
honnán üzenet sose jön.*

*Szöknek tőlem, nagyon fázom,
hagymaszáron pikulázom,
ha zabálok mohón férget,
ébresztem a mindenséget.*